

ארגון ושנתם לבניך
מפעיל שיעורים פרטיים לילדי ישראל
הניתנים ע"י אברכי כולל
במסגרות חווייתיות תוך מתן תמריצים
המסודדים לשקידה בתורה הקדושה
להצטרפות ובירורים: 02-3733111
חג חנוכה תשפ"ג | עלון מס': 329

אזינו

פרשת מקץ

דברת במ
סיפורי אהבת תורה ויראת שמים

הִפְתָּחוּ סֵפֶר צְעִיר כֵּן יֵאָוֶי

רבי מאיר מפרמישליץאן ספר פעם לתלמידיו, כי היתה לו "עלית נשמה".
התפלאו התלמידים, ורבי מאיר פתח וספר:

וסיים רבי מאיר מפרמישליץאן:
זהו שאמר הכתוב "ויהי מקץ שנתים ימים". שייש אדם שבא לקץ חייו, והוא רואה
שחייו הם "שנתים ימים" - שכל השנים שלו לא היו אלא "ימים"...

בימי החנכה מודים אנו על הנסים הגדולים שארעו עם עמנו, הנסים הרוחניים,
שמור פח השמן הטהור, התורה שלא נשתפחה כפי שרצו צוררנו.
וימה היא הדרך הכי טובה לחגג את הנס הגדול הזה?
ספגניות ולביבות - זה נהדר, ואפילו חשוב.
אבל אסור לשכח את הדבר העקרי:
להרבות בלמוד התורה, לנצל את הזמן לעסק בתורה, לקנות חכמה, מצוות
ומעשים טובים - בכל יום ויום. ולהיות כבר בגיל שלנו הצעיר - זקן מפלג!

ובכן, חלמתי שאני
עולה לעולם העליון
ונמצא במקום אליו
מגיעות כל הנשמות
ושם הם נשפטים
ומקרע דינם. "בית דין
של מעלה".

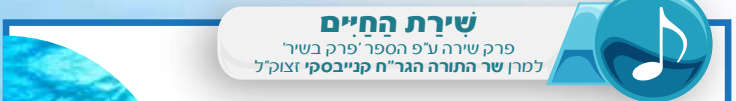

התבוננתי בסקרנות
בסדרי הדיו, מקום בו
רק האמת קיימת,
היא ואין בלתי.
מקום בו לא נתן
להסתיר דבר, מעשה, הרהור, פגנה. מקום בו מעשה קל שבקלים בכוחו להכריע
את הדיו, לטוב או למוטב...
"עולם האמת!"

בזה אחר זה הגיעו הנשמות והתיצבו לדינם, חיים שלמים נדונו והכרעו באמת
הצרופה, בדין תורה, דין שמים. דין אמת.
כשהגיעה כל נשמה לדינה, הכריזו על הגעתה. לאחר מכן, שאלו אותה את
השאלות הקבועות ששואלים כל אדם בשעה שמכניסין אותו לדין, וכפי שאמרו
חז"ל: נשאת ונתת באמונה? קבעת עתים לתורה? פלפלת בחכמה? וכ'
ואז ארע דבר תמוה.

בתור עמדי שתי נשמות, אחת של אדם זקן והשנייה של אדם צעיר.
כשקראו להם להכנס לדינם, פנו את האדם הזקן 'הצעיר', ואת האדם הצעיר -
'הזקן'.
התפלאתי מאד. היתכן?! הלא כאן עולם האמת, ומדוע אני שומע דברים
הנראים כהפך האמת?
והשיבו לי:

אדם זה הצעיר בשנים - באמת זקן הוא! פי אין זקן אלא מי שקנה חכמה,
מצוות ומעשים טובים. הוא עסק בתורה ובמצוות בכל ימיו, וכך יום שלו שקול
לו כשנה.
ואלו הזקן - הוא היה מבלה את ימיו בבטלה, ולכן שוקלים לו שנה כיום. נמצא,
שתשעים שנותיו הם רק שתשעים ימים, כלומר - הוא יצא מן העולם תינוק
ממש...

פד. אלים שבשרצים אומרים:

אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך בניך כשתלי זיתים
סביב לשלחנך (תהלים קכח)

אלים שבשרצים הם הגדולים שבשרצים. וטבעם הוא
שהם יולדים ששה בכרס אחד. כך מביא בילקוט שמעוני
על הפסוק בתחלת שמות (אז), שבני ישראל פרו וישרצו וגו'
- וישרצו על שם השרצים הגדולים שיוולדים ששה בכרס אחד.

רבו בני זוהי ברכת השם מיחדת, כפי שמספרים לנו חז"ל במסכת
ברכות (סג:), על מה שנאמר בספר שמואל (שמואל ב פרק ו), כאשר דוד
הטה את ארון ברית ה' אל בית עבד אדם הגתי למשך שלושה חדשים,
"ויברך ה' את עבד אדם וגו'" - שהברכה היתה שנוולדו לו ולשמונה בניו -
ששה בכרס אחד.

עוד אומרים חז"ל (שם נו:), שמי שרואה אילנות של זיתים בהלום - סימן
שיהיו לו בני מרבים, שנאמר "בניך כשתלי זיתים וגו'".

וכשרואים את הגדולים שבשרצים שיוולדים ששה בכרס אחד, אנו רואים
את ברכת ה' הגדולה, ויודעים שאם כך הוא עושה לשרצים, כל שכן לבני
ישראל שיזכו לבנים כשתלי זיתים סביב לשלחנם. וזוהי שירתם הגדולה.
חז"ל אומרים בכמה מקומות שאין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות
שבגוף. והתוס' במסכת נדה (ג:), מעירים מכה שאמרו חז"ל במקום אחר
(שבת קיח:), שאלמלי שמרו ישראל ב' שבתות מיד היו נגאלים, אך אם
כך זה יתאפשר, אם יש להמתין עד שיכלו כל הנשמות שבגוף? אלא מאי,

המשך מאחורה

משרד ראשי - טלפון: 02-3733111 | פקס: 073-2016528 | kinyanyosef@gmail.com

